

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14Csp/21/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817202050
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3817202050.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v spore žalobkyne: C. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., B. D. XXX/X, právne zastúpená JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom, so sídlom 920 01 Hlohovec, Železničná 4/A, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom 811 04 Bratislava, Kubániho 13, o zaplatenie 1.689,44 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1.689,44 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.689,44 EUR od 2.12.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi 100% trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 10.2.2017 sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.689,44 EUR s príslušenstvom, titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 22.10.2013 žalobkyňa uzatvorila so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX. Zmluvu uzatvárala ako fyzická osoba a pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaný je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva je preto spotrebiteľskou zmluvou. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru. Celková výška úveru bola 1.500,-EUR. Podľa žalobkyne, uvedená zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Výška RPMN v zmluve je uvedená nejasným a nezrozumiteľným spôsobom, ktorý nekorešponduje so zákonom požadovanou formou uvedenia RPMN. V bode 5. zmluvy je uvedená iná RPMN ako v bode 6. Rozdielne výšky boli pre žalobkyňu nejasné a zmätočné, keďže neboli definitívne, žalobkyňa sa nemohla rozhodnúť, či do zmluvného vzťahu vstúpi alebo nie. Výška RPMN uvedená v zmluve nezodpovedá (v neprospech žalobkyne) skutočnej výške RPMN vypočítanej vzhľadom na výšku úveru, poplatok, počet a výšku splátok, celkové náklady spojené s úverom (v tomto prípade aj Dohoda o poskytnutí služby). Žalobkyňu tak uviedla do omylu a vyvolala u nej domnienku výhodnosti úveru, čím narušila jej ekonomické správanie. Dohoda o poskytnutí služby sice formálne predstavuje samostatnú zmluvu, avšak v skutočnosti ide o akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na úverovú zmluvu, keďže je dokonca súčasťou zmluvy o úvere (bod 8.). Do RPMN mala byť zahrnutá aj odmena podľa tejto zmluvy. Pokiaľ je údaj o RPMN uvedený v nižšej hodnote ako tomu v skutočnosti je, nepochybne tým dochádza ku klamaniu spotrebiteľa. Dohodu ako aj úverovú zmluvu nie je možné považovať za individuálne dojednané, keďže sú formulárovými zmluvami. Odmena za možnosť odloženia splátok predstavuje 215,75 EUR, čo je ďalšie 14% navýšenie nákladov z poskytnutého úveru a výrazne presahuje dohodnutý úrok a poplatok za garantovanú službu. Ide o zmluvnú podmienku dohodnutú zjavne v neprospech

žalobkyne, keďže si takúto službu nevymienila a nanútil jej ju žalovaný, pričom výška odmeny je neprimeraná a v rozpore s dobrými mravmi. Skutočná výška RPMN je 78,60% a je tak vyššia od ako jej výška uvedená v predmetnej zmluve (68,22%) o viac ako 10%. Vzhľadom na uvedené sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný v zmluve neuviedol ani spôsob započítania splátky na istinu, úroky a poplatky ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. V rámci zmluvy žalobkyňa uzavrela okrem požadovaného úveru aj revolvingový úver, ktorého uzatvorenie bolo automaticky vopred vpísané v texte zmluvy. Tento vopred predpísaný text žalobkyňa nemohla ovplyvniť a po splnení podmienok jej bol automaticky poskytnutý revolvingový úver. Uzatvorenie revolvingového úveru nevyjadruje skutočnú vôľu žalobkyne uzatvoriť ďalší úverový vzťah, ale je prejavom vôle veriteľa ako výlučného zostavovateľa zmluvy. Uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere bolo žalobkyňi vnútené predpísanou formou zmluvy. V zmluve nie je dojednaná konečná splatnosť úveru. A nestačí, že táto splatnosť je uvedená v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, nakoľko toto oznámenie nemôže byť platnou súčasťou zmluvy, keďže nie je dlžníkom podpísané a je vystavené až niekoľko dní po podpise zmluvy spotrebiteľom. V zmluve zároveň nie je uvedená žiadna informácia, kedy sa zmluva končí. Žalobkyňa považuje Dohodu o poskytnutí služby, uzatvorenú spoločne so zmluvou za neplatnú. Žalovaný na základe tejto dohody poskytol žalobkyňi službu spočívajúcu v možnosti odkladu splatnosti splátok. Za túto služby žalovaný zinkasoval odplatu vo výške 215,75 EUR. Uvedená výška sumy však nie je v dohode žiadnym spôsobom odôvodnená. V dohode nie je odkaz na žiaden sadzobník poplatkov alebo rozpis jednotlivých poplatkov za poskytnutú službu. Toto fiktívne plnenie veriteľa nie je plnením, ktoré slúži záujmom spotrebiteľa ale naopak, záujmom veriteľa. Výška úrokovej sadzby nezodpovedá (v neprospech spotrebiteľa) výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia predmetnej zmluvy. Podľa údajov na internetovej stránke Národnej banky Slovenska bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby pre podobné typy úverov vo výške 11,45%. Výška úrokov sa nesmie preečítať dobrým mravom. Dohodnutá výška úrokovej sadzby viac ako šesťnásobne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ide o neplatný právny úkon. Keďže ustanovenie o úroku je absolútne neplatné, a túto časť nie je možné oddeliť od ostatného obsahu zmluvy, znamená to, že celá zmluva o úvere je neplatná. Úrok vo výške 70,01% je zjavne v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa sa zjavný nesúlad zmluvy so zákonom pokúsila so žalovaným riešiť mimosúdnou cestou a to na základe predsporovej výzvy zo dňa 10.10.2016. Žalovaný vyjadril negatívny postoj k doriešeniu veci mimosúdnou cestou svojou odpoveďou zo dňa 2.12.2016. Na základe uvedeného je zmluva podľa žalobkyne neplatná, eventuálne je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa tak mala splatiť úver len do výšky skutočnej istiny, ktorá sa rovná výške požičanej sumy úveru 1.284,25 EUR. Žalobkyňa do dňa vyhotovenia žaloby zaplatila na účet žalovaného 2.973,69 EUR, teda o 1.689,44 EUR viac, ako jej bolo poskytnuté. Preplatok 1.689,44 EUR tak zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobkyne. Žalobkyňa spolu s uvedenou sumou požaduje od žalovaného aj zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo žalovanej sumy a to odo dňa 23.12.2016, kedy žalovaný vyhotovil odpoveď na predsporovú výzvu, t.j. žalovaný najneskôr v tento deň vedel o bezdôvodnom obohatení a mal možnosť ho zaplatiť žalobkyňi.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz zo dňa 21.2.2017, ktorým zaviazal žalovaného, aby žalobkyňi zaplatil žalovanú sumu spolu s príslušenstvom a nahradil jej trovy konania.

3. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu riadne a čas odpor, ktorý odôvodnil tým, že neexistuje žiadna právna norma, na základe ktorej by sa žalobca mohol domáhať rozhodnutia uvedeného v petite žaloby. Žalovaný zároveň vzniesol námietku miestnej príslušnosti, keďže podľa jeho názoru bezdôvodné obohatenie nie je osobitným vzťahom, ktorý by bol upravený spotrebiteľským právnym režimom a posudzuje sa podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Preto nie je daný dôvod na určenie miestnej príslušnosti podľa § 19 písm. d/ Civilného sporového poriadku. Žalovaný žiadal, aby tunajší súd postúpil vec všeobecnému súdu žalovaného, ktorým je Okresný súd Bratislava I. K žalobe ďalej uviedol, že schválenie úveru s inými parametrami, ako je uvedené v bode 5. zmluvy nie je takou zmenou, výhradou, či doplnením, ktoré aby spĺňalo predpoklady pre aplikáciu § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný poukázal na Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere. V čase podania žiadosti o úver si zmluvné strany stanovili, že žiadosť bude považovaná ako maximálne možná s poukazom na výšku a parametre žiadaného úveru a následne po zhodnotení bonity a schopnosti splácať úver bude žiadateľovi poskytnutý úver v takej výške ako žiadal, resp. v nižšej. Údaj o RPMN sa v zmysle zákona dohodnúť nedá. Ide o vypočítaný ukazovateľ. Zákon určuje, že takýto údaj sa má vypočítavať až v čase uzavretia zmluvy o úvere a nie napríklad v čase podania žiadosti o úver. Údaj o dátume vyplatenia úveru sa stane známym až pri schválení úveru. Žalovaný ďalej nesúhlasil s tvrdeniami žalobkyne, že

dohoda o poskytnutí služby je neplatná resp., že je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalobkyňa nespochybňuje, že sa s dohodou oboznámila a podpísala ju dobrovoľne. Dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, preto je vylúčený záver o jej neprijateľnosti. Služba je nepovinná a pre uzatvorenie dohody sa žalobkyňa rozhodla sama a dobrovoľne. Keďže dohoda bola dobrovoľná a nebola podmienkou na získanie úveru, tak sa ani odplata za poskytnutie balíka služieb nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver. Žalovaný tvrdí, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Údaje sú uvedené aj v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. K tvrdeniam žalobkyne, že uzavretie revolvingového úveru je neplatné žalovaný uviedol, že žalobkyňa týmto tvrdením spochybňuje vlastný prejav vôle. Poskytnutie revolvingu nie je obligatórne, v prípade nezájmu má klient možnosť vopred revolving vypovedať, resp. požiadať o jeho stornovanie. Žalovaný nemá vedomosť, že by žalobkyňa bola požiadala o storno revolvingu a vyplatenú čiastku vrátila. Žalobkyni ani revolving poskytnutý nebol, návrh na určenie neplatnosti revolvingu je zmätočným a nedôvodným. K námietke žalobkyne ohľadom výšky úrokovej sadzby v zmluve žalovaný uviedol, že v čase uzatvorenia zmluvy sa na úpravu výšky úrokov pre úverovú zmluvu aplikoval § 502 Obchodného zákonníka. Priemerné úrokové sadzby sa použiť nedajú už len preto, že ide o vyjadrenie priemeru, teda stavu, kedy banky poskytovali úvery aj za vyššie úverové sadzby. V zmysle § 502 Obchodného zákonníka nie je v prípade úverovej zmluvy možné vysloviť neplatnosť celého dojednania o odplate ani v prípade, ak by tieto boli v rozpore so zákonom. Žalovaný ďalej vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku z pohľadu uplynutia subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej doby. Uviedol, že žalobkyňa nepreukázala moment, v ktorom sa dozvedela o bezdôvodnom obohatení. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Žalovaný zároveň navrhol spojiť konanie s konaním vedeným na tunajšom súde pod sp.zn. 7Csp/21/2017, tento návrh však bližšie neodôvodnil.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k odporu žalovaného uviedla, že nesúhlasí s námietkou miestnej príslušnosti vznesenou žalovaným, keďže jej zmluvný vzťah so žalovaným je spotrebiteľským vzťahom. Žalobkyňa ďalej nesúhlasila s argumentáciou žalovaného a zotrvala na svojich vyjadreniach, ktoré uviedla v žalobe a doplnila ich o citácie ďalších súdnych rozhodnutí. K námietke premlčania vznesenej žalovaným žalobkyňa uviedla, že začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je viazaný na moment, kedy právny zástupca žalobkyne posúdil podklady týkajúce sa žalobkyne, prevzal právne zastúpenie žalobkyne (mesiac október 2016) a informoval žalobkyňu o tom, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Uplatnenie nároku na súde bolo vykonané v priebehu plynutia subjektívnej doby. K plynutiu objektívnej premlčacej doby žalobkyňa uviedla, že predmetná zmluva bola podpísaná 22.10.2013 a plnenie z tejto zmluvy nastalo až po tomto dátume. Plnenie zo zmluvy prebiehalo v splátkach a preto sa premlčujú jednotlivé splátky. Keďže žalobkyňa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, prvé splátky išli na splatenie požičanej sumy a bezdôvodné obohatenie nastalo až po splatení poskytnutej sumy. Keďže žalobkyňa splácala v zmysle zmluvy, teda v mesačných splátkach po 80,37 EUR počnúc 1.12.2013, splatila poskytnutých 1.284,25 EUR šesnástimi splátkami, teda v apríli 2015. Splátkami nasledujúcimi potom začalo vznikať u žalovaného bezdôvodné obohatenie. Nárok žalobkyne sa teda premlčí v objektívnej trojročnej lehote až v apríli 2018.

5. Súd neprihliadol na námietku miestnej nepríslušnosti podanú žalovaným a nepostúpil vec Okresnému súdu Bratislava I. Súd považuje vec za spotrebiteľský spor a preto považuje svoju miestnu príslušnosť za danú na základe ustanovenia § 19 písm. d/ Civilného sporového poriadku. Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že žalobou uplatnený nárok nesúvisí so spotrebiteľským vzťahom, ktorý vznikol medzi žalobkyňou a žalovaným na základe zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobkyňa sa síce domáha vydania bezdôvodného obohatenia, avšak tento nárok si uplatňuje na základe nedostatkov, ktoré podľa nej má uvedená spotrebiteľská zmluva. Súd napokon v tejto súvislosti poukazuje najmä na legálnu definíciu spotrebiteľského sporu uvedenú v § 290 Civilného sporového poriadku a dodáva, že podľa jeho názoru uvedený spor túto definíciu spĺňa.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Strany sa na pojednávaní nezúčastnili, svoju neprítomnosť ospravedlnili. Bol prítomný právny zástupca žalobkyne. Súd pojednával v neprítomnosti strán.

7. Súd na pojednávaní vyhlásil uznesenie, ktorým zamietol návrh žalovaného na spojenie vecí 7Csp/21/2017 s vecou 14Csp/21/2017. Súd konštatuje, že žalovaný svoj návrh na spojenie uvedených konaní vedených na tunajšom súde nijako neodôvodnil. V zmysle § 166 Civilného sporového poriadku súd spojil na spoločné konanie súdne konania vtedy ak je to v záujme hospodárnosti konania

a veci spolu skutkovo súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. O spojení vecí rozhoduje sudca, ktorému bola vec pridelená skôr. Súd po preskúmaní veci vedenej pod sp.zn. 7Csp/21/2017 konštatuje, že obe žaloby boli podané v ten istý deň. Zároveň vzhľadom na štádium konania vo veci vedenej pod sp.zn. 14Csp/21/2017 súd nepovažoval spojenie vecí za hospodárne. Súd nevyhotovil uznesenie písomne, a to z dôvodov uvedených v § 235 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Proti uzneseniu nie je prípustné odvolanie a ani sa ním neukladá stranám sporu nijaká povinnosť. Zároveň to nie je potrebné pre vedenie konania, keďže sa o tomto uznesení strany sporu dozvedia z rozsudku.

8. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie týmito listinami: Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 22.10.2013 čl. 7, predsporová výzva čl. 8, odpoveď čl. 9, rozhodnutie SDEÚ č. C372/14-13, zmluvné dojednania žalovaného čl. 36-37, oznámenie veriteľa o schválení úveru čl. 38, súhrnné informácie o údajoch o spotrebiteľských úveroch čl. 39.

9. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný tento skutkový stav: Dňa 22.10.2013 uzavrel žalovaný ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom Zmluvu o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX. Žalovaná vystupovala v tomto vzťahu ako fyzická osoba. Zmluva bola uzatvorená tým spôsobom, že žalobkyňa najprv vo formulári označenom ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“ vyplnila bod 2. „Dlžník - osobné údaje“ a 5. „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere“ a zmluvný formulár podpísala. Žalovaný následne vypísal bod 6. „Údaje o schválenom revolvingovom úvere“ a formulár podpísal. V bodoch 5. a 6. zmluvného formulára sa nachádzajú údaje o poskytnutom úvere, ktoré sa zhodujú v nasledovných parametroch: Poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.500,-EUR, Splatnosť úveru (počet splátok): 42, Mesačná splátka (vrátane úrokov): 80,37 EUR, Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť: 3.375,54 EUR, Ročná úroková sadzba: 70,01 %, Priemerná RPMN za úver: 46,06 %, Poskytnutá čiastka revolvingu: 790,84 EUR, Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí Dlžník zaplatiť: 1.928,88 EUR, Ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21%. Body 5. a 6. formulára sa nezhodujú v údajoch o RPMN za úver, keď predpokladaná RPMN je 70,01% a skutočná RPMN (podľa bodu 6.) je 68,22%. Rovnako sa údaje nezhodujú medzi predpokladanou RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (63,32%) a skutočnou RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (70,01%). Súčasťou zmluvného formulára je v bode 8. zároveň „Dohoda o poskytnutí služby“, kde sa veriteľ zaväzuje poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť službu spočívajúcu v odklade minimálne troch splátok úveru, resp. revolvingu a dlžník sa zaväzuje zaplatiť za to veriteľovi odplatu, ktorá je v prípade odkladu troch splátok úveru vo výške 215,75 EUR. Odplata bola splatná dňom uzavretia tejto dohody. V skutočnosti teda žalovaný poskytol žalobkyni na základe uzavretej zmluvy úver len vo výške 1.284,25 EUR a nie 1.500,-EUR. Žalovaný vyhotovil dňa 22.10.2013 listinu: „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX“, ktorú zaslal žalobkyni. Žalobkyňa postupne uhradila žalobcovi splátkami spolu sumu 2.973,69 EUR (37 splátok po 80,37 EUR). Právny zástupca žalobkyne zaslal dňa 10.10.2016 žalovanému predsporovú výzvu, kde ho vyzval na vrátenie preplátku, presahujúceho istinu poskytnutého úveru.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

16. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy medzi stranami sporu, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať (okrem iných aj) tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

17. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

18. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

20. Podľa § 458 ods. 1 práv veta OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

21. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

22. Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

23. Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

24. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania.

28. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel v prvom rade k záveru, že zmluva o úvere, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou (s prihliadnutím na povahu účastníkov, obsah zmluvy a vopred pripravený text zmluvy na predtlačnom formulári) a preto na vzťah medzi veriteľom (žalovaný) a dlžníkom (žalobkyňa) je potrebné aplikovať ustanovenia tzv. spotrebiteľského práva. Uvedená zmluva je zároveň v zmysle § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere, preto musí spĺňať náležitosti ustanovené zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia tejto zmluvy. Okrem základných náležitostí upravených v Občianskom zákonníku to sú obligatórne náležitosti vyžadované ustanovením § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Absencia niektorých týchto náležitostí má za následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Takýmito náležitosťami sú aj údaje o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a o termínoch splátok istiny a úrokov.

30. Žalovaný sa bránil tým, že uvedené údaje sú obsiahnuté v „Oznámení veriteľa ...“ zo dňa 22.10.2013, ktoré bolo tiež doručované žalobkyni. Súd však toto oznámenie nepovažuje za súčasť predmetnej zmluvy. Oznámenie bolo síce vyhotovené v rovnaký deň ako žalovaný v postavení veriteľa podpísal aj zmluvný formulár, no o tomto oznámení žalobkyňa ako dlžníčka nemala vopred (predtým, než podpísala zmluvu) žiadnu vedomosť. Sú v ňom uvedené údaje, ktoré sa veľmi významným spôsobom dotýkajú podmienok úveru, pričom žalobkyňa nemala vôbec možnosť sa s nimi oboznámiť a vopred s nimi vyjadriť súhlas. Oznámenie neobsahuje len tie údaje, ktoré boli uvedené už v samotnej zmluve ale aj také podmienky, ktoré by mala žalobkyňa ako dlžníčka úveru poznať už pred uzavretím zmluvy. Uvedené oznámenie podľa názoru súdu nijako nedoplňa, či nenahrádza obsah samotnej zmluvy ani nie je jej súčasťou, napriek tomu, že to žalovaný tvrdí. Oznámenie má len povahu listu (písomnej informácie) a údaje v ňom uvedené nemožno považovať za obsah zmluvy.

31. Keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, sú tak splnené podmienky ustanovené v § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a poskytnutý úver je preto potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa si teda v celom rozsahu splnila svoju povinnosť voči žalovanému už uhradením skutočne poskytnutej istiny úveru t.j. 1.284,25 EUR. Z dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa doposiaľ uhradila žalovanému celkovú sumu 2.973,69 EUR. Je teda zrejmé, že žalovaný nemal nárok na sumu prevyšujúcu istinu úveru, t.j. 1.689,44 EUR a pokiaľ prijal peňažné prostriedky v tejto výške, bezdôvodne sa obohatil na úkor žalobkyne. Podľa názoru súdu ide na strane žalovaného o bezdôvodné obohatenie z titulu plnenia bez právneho dôvodu. Povinnosť vrátiť takto nadobudnuté prostriedky mal žalovaný už okamihom ich získania, t.j. od mesiaca apríl 2015. Pokiaľ tak neurobil, dostal sa do omeškania. Žalobkyňa si uplatnila úrok z omeškania od 2.12.2016. Súd mal preukázané, že v tom čase už žalobca nepochybne bol omeškaný, preto priznal žalobkyni aj uplatnený úrok z omeškania. Vzhľadom na uvedené, považoval súd žalobu za dôvodnú a v celom rozsahu jej vyhovel.

32. Žalovaný v odpore vzniesol aj námietku premlčania žalobou uplatneného nároku. Súd konštatuje, že nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia nepovažuje za premlčaný. Podľa názoru súdu, objektívna trojročná premlčacia doba začala žalobkyni plynúť až odo dňa, keď jej peňažné úhrady poukazované žalovanému presiahli výšku poskytnutej istiny úveru 1.284,25 EUR. Uvedenú sumu uhradila 16 splátkami (16x 80,37 EUR = 1.285,92 EUR) a išlo o splátky splácané v období december 2013 až marec 2015. Od splátky uhradenej v mesiaci apríl 2015 sa začal žalovaný bezdôvodne obohacovať na úkor žalovanej a odvtedy začala plynúť aj objektívna premlčacia doba. Dvojročná subjektívna premlčacia doba začala podľa názoru súdu plynúť žalobkyni od okamihu, keď sa v zmysle zákona dozvedela, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil. Niet pochyb o tom, že sa tak dozvedela najskôr po porade so svojim právnym zástupcom. Plnú moc udelila žalobkyňa svojmu právnemu zástupcovi dňa 19.1.2017, no jej právny zástupca uvádza, že ju oboznámil s okolnosťami prípadu už v mesiaci október 2016. Vtedy jej teda začala plynúť subjektívna premlčacia doba. Žaloba bola doručená tunajšiemu súdu dňa 10.2.2017. Z uvedeného vyplýva, že objektívna a ani subjektívna premlčacia doba v čase podania žaloby ešte neuplynuli.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

36. Žalobkyňa mala v spore plný úspech. Z uvedeného dôvodu má nárok na plnú náhradu účelne vynaložených trov konania. Súd jej tento nárok priznal. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník až po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 393 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie.